

Si ja se que la primera part del títol d'aquest article dóna nom a un llibre que Erich Fromm va escriure el 1941, però reflexionaré sobre aquest llibre que fa molt que vaig llegir i que em va ensenyar un nou concepte de llibertat.

Avui vull reflexionar sobre dues notícies aparegudes a la premsa aquesta mateixa setmana i que fan pensar molt sobre aquest temor que el patriarcat té a la llibertat de les dones i els càstigs que imposa quan es traspassen algunes línies preestablertes pel mateix patriarcat.

La primera notícia diu: "[Una confraria retira el títol de dama a una nena que va avortar](#)". El títol en si mateix ja dóna una idea de la crueltat amb què s'ha actuat al poble cordovès de Rute que és on han esdevingut els fets.

De nou els de faldilles llargues i negres no s'han tallat un pèl en imposar els seus criteris a una nena de quinze anys sense tenir en compte el dany moral provocat aquesta dona preadolescent que ja haurà patit el seu al haver d'interrompre voluntàriament el seu embaràs per poder continuar amb el seu propi creixement i construcció com a persona. Però pel que sembla al misògin de faldilles llargues i negres li ha importat molt poc fer públic un acte que és absolutament privat creant-li problemes de tota índole a aquesta dona jove, per tal d'imposar el seu dogmatisme i el seu radicalisme religiós.

És un clar exemple d'ingerència de la religió en allò que s'ha de considerar la intimitat de les persones. I també és un exemple de com aquests de faldilles llargues i negres els importa un

La por a la llibertat de les dones

Escrit per Teresa Mollá Castells. La Independent
dimecres, 19 de març de 2014 21:03

rave la vida de les dones i no els fa res castigar per un fet que ells consideren que no està bé, tot i ser legal, perquè no podem oblidar que, si la nena complia amb els requisits exigibles per l'actual i vigent llei, és un acte legal, per molt que els pesi a ells i a tota la Cúria Apostòlica Romana, amb el Papa inclòs. I, vull insistir en això: Malgrat les seves pressions als seus ingerències en política, actualment segueix en vigor la Llei orgànica 2 /2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs.

El temor d'aquests de faldilles llargues i negres a la llibertat d'elecció de les dones, que puguem decidir no ser mares, que puguem triar saltar-nos les seves normes a la torera, a no escoltar els seus misògins postulats, en definitiva la seva por a la nostra llibertat per triar com i amb qui volem viure les nostres vides els porta a situacions com la descrita on no els importa portar les situacions al límit sense importar-los el dolor que han provocat a les altres persones, ni a ser veritables esperpents dignes de la inquisició en ple segle XXI.

És del tot incompreensible en com s'erigeixen en guardians de la moral pública i al mateix temps en els seus col·legis practiquen i exerceixen actes amb menors que no sé jo si es podrien qualificar d'exemplars.

I, al mateix temps i dins de la seva coneguda hipocresia, als que manifestem pública i reiteradament la nostra voluntat d'apostatar i fins i tot confessem actes que són mereixedors de ser excomulgades directament, no es molesten a respondre a les nostres peticions. I jo ho repeteixo un altre cop i per enèsima vegada: Vull ser excomulgada d'una vegada per totes! I no repetiré tots els motius que vaig exposar en el meu escrit perquè són molts i no vull avorrir a ningú. Però, igual que moltes altres dones, tenim confessats per escrit molts fets que impliquen l'excomunió i no ho han fet. No es pot dir a això incoherència i hipocresia? Jo crec que sí, però així són ells, molta faldilla llarga i negra i poca coherència...

I la segona notícia que volia comentar en la qual també es demostra la por a la llibertat de les dones que es té en àmbits relacionats amb les tradicions, és la polseguera que ha aixecat la portada de la revista [EGF and the City](#) en què apareixen dues dones, vestides de falleres donant-se un petó d'enamorades.

Per descomptat han estat entrevistades a tot arreu i han aparegut en tots els mitjans valencians i no valencians com a exemple de valentia en sortir vestides amb el vestit típic de falleres, que ho són, i declarant públicament la seva condició de lesbianes amb aquest vestit.

La por a la llibertat de les dones

Escrit per Teresa Mollá Castells. La Independent
dimecres, 19 de març de 2014 21:03

El món de les falles, per si algú no ho coneix, no es caracteritza, excepte honroses excepcions, per ser progressista i això ha encès la polèmica com no podia ser d'una altra manera, i sobretot en les xarxes socials, on com sempre, hi ha opinions oposades.

Les dues dones afirmen que són falleres des de fa molts anys i parella des també en fa uns quants. Estan orgulloses de ser com són i del que han fet, però són conscients que tenen molt difícil, per no dir impossible arribar a ser, alguna de les dues, Fallera Major de València.

I és que tot i la meravellosa llum que té València, tot i la ironia i les crítiques que s'aboquen en els monuments fallers on està permesa la burla, la crítica, la sàtira, etc., la realitat del món faller és una altra ben diferent i sortir-se'n de "la normalitat fallera" també es paga. Veurem com es comporta l'Arquebisbe de València en aquest cas i si els impedeix desfilars en l'ofrena de flors a la Mare de Déu (si elles decideixen sortir, és clar), per exemple, la qual cosa tampoc m'estranyaria gaire.

I és que cada dia estic més convençuda que els que ens (des) governen en l'actualitat i la jerarquia eclesiàstica ens tenen por a les dones i per això es comporten com ho fan, reforçant el patriarcat i afavorint amb les seves normes que la part simbòlica dels rols heteroassignats socialment estigui més consolidada.

Tenim molts exemples del que dic en les reformes impulsades per aquest executiu que presideix Rajoy, "L'Absent", que tot s'ha de dir.

La reforma laboral, afavoreix que les dones tornem a casa a fer de cuidadores informals i no retribuïdes. La reforma educativa no afavoreix per res la igualtat real en l'educació obligatòria. La reforma de la llei anteriorment citada sobre la interrupció voluntària de l'embaràs ens castiga les dones a gestacions no desitjades o, el que és el mateix a ser éssers gestants sense capacitat de decisió sobre els nostres propis cossos. La reforma de les pensions ens castiga molt més les dones com a conseqüència de no haver pogut cotitzar per no treballar. I així un llarg etc que, segurament no cabria en aquest article.

I aquesta por atàvica que ha tornat a aparèixer a la llibertat de les dones té a veure, des del

La por a la llibertat de les dones

Escrit per Teresa Mollá Castells. La Independent
dimecres, 19 de març de 2014 21:03

meu punt de vista, amb la capacitat de procrear, perquè som donadores de vides i a més, se'ns ha atorgat el paper de cuidadores d'aquestes vides que donem. Però si ens rebel·lem a aquest mandat i decidim no donar vides, el capitalisme s'en ressent i el capitalisme com molt bé sabem, està en mans masculines, és patriarcal i està sustentat per les religions monoteistes que prediquen sempre la superioritat de l'home sobre les dones.

I les dones, quan demanem llibertat i igualtat, qüestionem tots aquests mandats i, per això ha de ser reprimida i castigada aquesta ànsia de llibertats que contínuament i al llarg de la història hem demandat les dones.

Però no podran aturar-nos. I ho saben. Per això legislen per reprimir i en contra dels drets de les persones i particularment de les dones. Però no se'n sortiran amb la seva. Som moltes i estem cada dia més enfadades amb ells i els ho farem pagar a les urnes, en totes les urnes en què puguem votar.

Des d'aquesta talaia demano, des d'aquest moment que no votem als opressors que legislen allò que els manen els de faldilles llargues i negres. Per això la meua particular campanya electoral ha començat ja i la meua reivindicació de totes les llibertats per a les dones, per a totes les dones i nenes, no s'aturarà.